

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

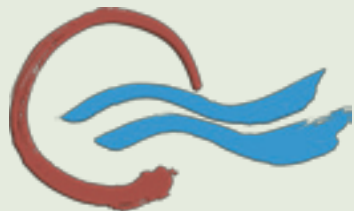
Υ Π Ο Ψ Η Φ Ι Ο Σ
Β Ο Υ Λ Ε Υ Τ Η Σ
Ε Υ Ρ Υ Τ Α Ν Ι Α Σ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΟ ΡΟΛΟ
ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Ποιος είδε κράτος λιγοστό
σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύει
και πενήντα να μαζεύει;

Να τρέφει όλους τους αργούς,
νά 'χει επτά Πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;

Νά 'χει κλητήρες για φρουρά
και να σε κλέβουν φανερά,
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε
τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Γεώργιος Σουρής (1853-1919)

Έχομεν νόμους, τους οποίους η διαφθορά καθιστά νεκρούς και η ανικανότης ξηρά γράμματα. Εκατομμύρια ιδρώτων του φορολογουμένου λαού ρίπτονται εις τους τέσσαρας ανέμους. [...] Καιρός να καθαρίσωμεν τον τόπον από της Λερναίας ταύτης Υδρας. [...] Καιρός, συμπολίται, να τους αποδείξωμεν ότι η τόλμη χαρακτηρίζει ιδιαιτέρως τους τιμίους ανθρώπους.

Αριστείδης Κ. Οικονόμος (δικαστής, πανεπιστημιακός, βουλευτής - 1879)

Μην καταριέσαι το σκοτάδι. Άναψε μια λαμπάδα!

Βενιαμίν Φραγκλίνος

- Το προσωπικό μου ιστολόγιο: htsoukas.blogspot.gr
- Λεπτομέρειες για το επιστημονικό μου έργο: www.htsoukas.com

Αγαπητέ συμπολίτη,

Στις εθνικές εκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2015, αποφάσισα να είμαι υποψήφιος στην Ευρυτανία με το Ποτάμι και ζητώ να με στηρίξετε με την ψήφο σου.

Ποιόν θα ψηφίσεις είναι δική σου υπόθεση. Δες τα βιογραφικά των υποψηφίων, ανάτρεξε στην προσωπική τους διαδρομή, διάβασε τι γράφουν, άκου πώς μιλάνε και βγάλε τα συμπεράσματά σου.

Από τη μεριά μου ένα πράγμα σου ζητώ: ό,τι κι αν αποφασίσεις, φέρε στο μυαλό σου τα παιδιά και τα εγγόνια σου. Τους κληροδοτείς μια **χρεοκοπημένη χώρα** και η χρεοκοπία δεν είναι φυσικό φαινόμενο, δεν είναι σεισμός ή τσουνάμι! **Τη χρεοκοπία την προκαλέσαμε όλοι εμείς!**

Αναρωτήσου σε τι χώρα θέλεις να ζουν τα παιδιά σου, τι κάνεις εσύ για να υπάρχει αυτή η χώρα, και τι θα κάνεις από 'δω και πέρα. Προσπάθησε να απαντήσεις όσο πιο έντιμα μπορείς στα εξής:

- **Τι θα μπορούσα εγώ, ο απλός άνθρωπος, να είχα κάνει διαφορετικά στο παρελθόν, ώστε να μη ζω τώρα σε μια πτωχευμένη χώρα;**
- **Τι μπορώ να κάνω τώρα για να ανακτήσω την αξιοπρέπειά μου (ηθικά και οικονομικά), αυτή που έχασα συντασσόμενος με τους φαύλους πολιτικάντηδες;**
- **Σε τι κοινωνία θέλω να ζήσουν τα παιδιά μου; Τι κάνω εγώ για να δω την κοινωνία που επιθυμώ;**

Η ψήφος είναι προσωπική υπόθεση. Ρίχνοντας όμως το ψηφοδέλτιο στην κάλπη, δεν δηλώνουμε απλά μια προτίμηση, όπως κάνουμε ρίχνοντας ένα προϊόν στο καλάθι του σουπερμάρκετ. Ψηφίζοντας εκφράζουμε μια αντίληψη για τη ζωή μας.

Μην αφήσεις αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη! Αν δεν κάνουμε τώρα το βήμα για να αλλάξουμε την πτωχευμένη χώρα μας, τότε θα το κάνουμε;

Μη πεις «μια ψήφος δεν θα κάνει τη διαφορά» ή «όλοι ίδιοι είναι». Η ψήφος δεν είναι μια μονάδα μόνο – έχει και ηθική βαρύτητα. Κάνοντας επιλογές με βάση τη συνείδησή μας (όχι τα μικροσυμφέροντά μας) ανακτούμε τη χαμένη αξιοπρέπεια, αυτή που αναγκαστήκαμε να θυσιάσουμε στο παρελθόν.

Αναζήτησε τους διαφορετικούς. Είτε το θέλεις, είτε όχι, η πολιτική καθορίζει τη ζωή σου. Τα τελευταία έξι χρόνια το έχεις διαπιστώσει. Μην αφήνεις τη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν τη ζωή σου και τη ζωή των παιδιών σου σε ιδιοτελείς πολιτικάντηδες, ανθρώπους του κομματικού σωλήνα και ανεύθυνους λαϊκιστές.

Έχεις ευθύνη για την ποιότητα της ζωής σου. Η ζωή σου εξαρτάται από την ποιότητα της κοινωνίας στην οποία ζεις. Κάνε την επιλογή σου με λογισμό και συναίσθημα, αντικρίζοντας την πραγματικότητα που βιώνεις και οραματιζόμενος τη χώρα στην οποία θα ήθελες να ζεις.

Κάνε την οργή σου δύναμη δημιουργίας!

Αν όχι τώρα τότε;

Χαρίδημος Κ. Τσούκας

A close-up portrait of a middle-aged man with short grey hair and glasses, looking slightly to the right. He is wearing a light-colored collared shirt. The background is a soft, out-of-focus natural setting.

ποιος είμαι

Γεννήθηκα το 1961 στο Καρπενήσι, όπου και μεγάλωσα. Τελείωσα το Λύκειο Καρπενησίου και στα 18 μου έφυγα απ' την πόλη για να σπουδάσω.

Εκπαίδευση και σταδιοδρομία

Σπούδασα στο Πολυτεχνείο στη Θεσσαλονίκη και, στη συνέχεια, στο Πανεπιστήμιο Κράνφιλντ της Μ. Βρετανίας. Αποφοίτησα με διπλώματα Ηλεκτρολόγου Μηχανικού και Μηχανικού Βιομηχανίας, αλλά μηχανικός δεν έγινα ποτέ. Στράφηκα στις κοινωνικές επιστήμες εκπονώντας τη διδακτορική μου διατριβή στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ.

Υπηρέτησα τη στρατιωτική μου θητεία και ακολούθησα ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στη Μ. Βρετανία, την Ελλάδα και την Κύπρο. Σήμερα εργάζομαι ως Καθηγητής Στρατηγικής Διοίκησης στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και ως Διακεκριμένος Ερευνητής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Γουόρικ της Μ. Βρετανίας. Λατρεύω τη δουλειά μου και θεωρώ τον εαυτό μου προνομιούχο που μπορώ να διδάσκω νέους ανθρώπους, να γράφω και να ερευνώ. Έχω γράψει και επιμεληθεί, μόνος ή μαζί με άλλους, αρκετά βιβλία στα ελληνικά και στα αγγλικά. Διετέλεσα διευθυντής ενός από τα πιο έγκυρα (στην ειδικότητά μου) επιστημονικά περιοδικά της Ευρώπης. Τον Ιούλιο 2014 το Πανεπιστήμιο Γουόρικ

μου απένειμε την υψηλή ακαδημαϊκή διάκριση «Doctor of Science» για το σύνολο του επιστημονικού μου έργου.

Οικογένεια

Είμαι παντρεμένος και έχω δύο κόρες. Από τότε που έγινα γονιός άλλαξε η οπτική μου γωνία, έγινα ακόμη περισσότερο κοινωνιστής: οι ευκαιρίες των παιδιών εξαρτώνται από το πώς λειτουργεί η κοινωνία στην οποία αναπτύσσονται. Γι' αυτό θέλω η μόρφωση, η υγεία και οι ευκαιρίες των παιδιών να μην εξαρτώνται από το επώνυμό τους, την οικονομική κατάσταση των γονιών τους, το φύλο τους, την καταγωγή τους, ή τις προκαταλήψεις του περιγύρου. Πιστεύω ότι μια **ευπρεπής κοινωνία** οφείλει να παρέχει εφόδια και ευκαιρίες σε όλους τους νέους, ώστε, τελικά, τη διαφορά να την κάνει μόνο η ποιότητα του χαρακτήρα τους. Σε τελική ανάλυση, **με ενδιαφέρει η πολιτική γιατί με ενδιαφέρει το μέλλον των παιδιών μας.**

Το όραμα μιας καλύτερης Ελλάδας

Ανήκω στη γενιά της Μεταπολίτευσης, στους εφήβους που πολιτικοποιήθηκαν μέσα στην έκρηξη των προσδοκιών που γέννησε η αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974. Ονειρευτήκαμε μια σύγχρονη, ευρωπαϊκή Ελλάδα, μας συνεπήρε η προοπτική της Αλλαγής της χώρας το 1981.

Με τον καιρό ωριμάσαμε. Αποκτήσαμε παραστάσεις από την υπόλοιπη Ευρώπη, γίναμε πιο στοχαστικοί, καταλάβαμε πως ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός, πως **ο λαϊκισμός δεν είναι φιλολαϊκή πολιτική**. Συνειδητοποιήσαμε ότι το πελατειακό σύστημα δεν επανορθώνει αδικίες, αλλά τις διαιωνίζει: αποσαθρώνει το κράτος, σπαταλάει το δημόσιο χρήμα. Καταλάβαμε πως οι ριζωμένες νοοτροπίες δεν αλλάζουν με μεγάλοστομες διακηρύξεις, αλλά με αυτοδεσμευτικές πράξεις. Είδαμε πώς ο «σοσιαλισμός» εύκολα εκφυλίζεται σε ιδεοληψία, ή καταντάει φερετζές της ιδιοτέλειας, του φθόνου, της λούφας και της διαφθοράς.

Ανέκαθεν με ενδιέφεραν τα κοινά, τόσο της χώρας όσο και της γενετέριάς μου. Στα φοιτητικά μου χρόνια εξέδιδα με φίλους στη Θεσσαλονίκη την εφημερίδα «Ευρυτανική Γνώμη». Συνεργάστηκα για χρόνια με ελληνικές εφημερίδες, όπως ο «Οικονομικός Ταχυδρόμος», η «Καθημερινή» και το «Κέρδος», και είμαι συνεργάτης του «Βήματος». Η πολιτική μου αρ-

θρογραφία βρίσκεται ανηρτημένη στο προσωπικό ιστολόγιο, «Εναρθρη Κραυγή», που διατηρώ από το 2007.

Υιοθετώ τις αξίες της **ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας**. Με στενοχωρεί η πολιτική υπανάπτυξη της χώρας μας. Θυμώνω με την αναξιοκρατία, την οικογενειοκρατία, τη ρουσφετολογία. Απογοητεύομαι όταν οι συμπολίτες μου σαγηνεύονται από τους πονηρούς πολιτευτές σαν αφελή μαθητούδια.

Με συγκινεί το όραμα του Καποδίστρια: να γίνει η Ελλάδα μια σύγχρονη Ευρωπαϊκή χώρα.

γιατί είμαι υποψήφιος

Για μένα η Ευρυτανία δεν είναι τόπος διακοπών, ούτε το πρώτο σκαλί μιας πολιτικής καριέρας. Είναι οι ρίζες μου – ο τόπος που μεγάλωσα, που έπαιξα, που έμαθα γράμματα, ο τόπος όπου ζουν άνθρωποι που αγαπώ και νοιάζομαι.

Η μοίρα του τόπου μου με αφορά – δεν μπορώ να μείνω αμέτοχος. Με την υποψηφιότητά μου κάνω αυτό που μου υπαγορεύει η συνείδησή μου ως ενεργού πολίτη.

Δεν μπορώ να μείνω αμέτοχος

Αποφάσισα να είμαι υποψήφιος για τρεις λόγους και θα τους μοιραστώ με ειλικρίνεια μαζί σας.

- Αισθάνομαι «προνομιούχος»: έχω καλή και σταθερή δουλειά! Τα «προνόμια», όμως, συνοδεύονται από ευθύνες. Αν δεν ασχοληθού με τα κοινά άνθρωποι όπως εγώ, ποιος θα ασχοληθεί;
- Αισθάνομαι αμήχανα όταν με ρωτάνε «καλά τα λες, αλλά τι κάνεις για να γίνουν πράξη αυτά που λες;». Οι επιλογές μου είναι δύο: είτε να σιωπήσω (να μη γράφω, να μη μιλάω), είτε να κάνω το επόμενο βήμα και να εμπλακώ ενεργά στην πολιτική. Να σιωπήσω μου είναι δύσκολο, δεν το έκανα ποτέ, είναι αντίθετο στο χαρακτήρα μου. Άρα, αν θέλω να είμαι εντάξει με τον εαυτό μου, πρέπει να κάνω το επόμενο βήμα: να περάσω από το Λόγο στην Πράξη. Η εμπλοκή με την πολιτική έχει κόστος – οικονομικό, επαγγελματικό, οικογενειακό. Αλλά και τι δεν έχει κόστος; Αν δεν αναλάβουν αυτό το κόστος άνθρωποι όπως εγώ, ποιοι θα το αναλάβουν;
- Επειδή είμαι ενεργός πολίτης, με ρωτούν συχνά αν με ενδιαφέρει η πολιτική σταδιοδρομία. Η πολιτική με ενδιαφέρει, η πολιτική σταδιοδρομία όχι. Αντλώ μεγάλη ικανοποίηση από τη δουλειά μου, θέλω να έχω χρόνο για την οικογένειά μου, και προτιμώ να μελετώ τους πολιτικούς παρά να είμαι πολιτικός. Από την άλλη, όμως, δεν ξεχνώ ότι, όπως γράφει ο σοφός Πλάτων, **όταν δεν καταδέχεσαι να ασχοληθείς με την πολιτική, καταλήγεις να σε κυβερνούν οι κατώτεροί σου**. Δείτε τι ποιότητας άνθρωποι μας κυβερνούν και ποιοι ετοιμάζονται να τους δι-

αδεχθούν. Αν δεν ασχοληθούν ενεργά με την πολιτική οι συνειδητοί και μορφωμένοι πολίτες, ποιοι θα ασχοληθούν; Οι Μαυρογιαλούροι;

«Βρόμικη» πολιτική και «καθαρά» ονόματα

Άνθρωποι που με εκτιμούν μου λένε να μην ασχοληθώ με την πολιτική γιατί είναι «βρόμικη», να μείνω εκτός πολιτικής για να προστατεύσω το όνομά μου, και άλλα τέτοια. Κατανοώ τα αγαθά κίνητρα τη προτροπή, αλλά διαφωνώ με το συμπέρασμα. **Η πολιτική είναι τόσο βρόμικη, όσο της επιτρέπουμε να είναι.** Το καλό μας όνομα δεν το προστατεύουμε αν το μεταχειριζόμαστε ως μουσειακό είδος, αλλά αν το χρησιμοποιούμε για αγαθό σκοπό – για το κοινό καλό.

Ναι, η πολιτική διαμάχη στην Ελλάδα έχει την ποιότητα που γνωρίζετε από τα τηλεοπτικά παράθυρα. Ναι, η πολιτική στη χώρα μας προσέκλυσε αρκετούς ιδιοτελείς, μπόλικα λαμόγια και πάμπολλους καιροσκόπους. Ναι, η πολιτική υπήρξε συχνά όχημα κοινωνικής και οικονομικής ανόδου ανάξιων, λαθρεπιβατών και ανήθικων. Όλα αυτά όμως δεν οφείλονται στη φύση της πολιτικής, αλλά στη **θεσμική υπανάπτυξη** της χώρας.

Ο πειρασμός της ιδιώτευσης

Η θεσμική υπανάπτυξη εξέθρεψε το φαύλο πολιτικό σύστημα που, με τη σειρά του, οδήγησε τη χώρα στη χρεοκοπία. Για να το αλλάξουμε με ομαλό τρόπο, πρέπει να αλλάξουμε το πολιτικό παιχνίδι.

Να ιδιωτεύσουμε είναι εύκολο, αλλά απρόσφορο. Η ιδιώτευση δεν θα κάνει τη ζωή μας καλύτερη. Αντιθέτως, θα αφήσει το γήπεδο ελεύθερο στους φαύλους, τους ιδιοτελείς και τους ανίκανους. Μια άλλη πολιτική, όμως, στοχεύοντας στο κοινό καλό και όχι στις εξυπηρετήσεις και τα ρουσφέτια, θα εμποδώσει την **αξιοκρατία**, θα δημιουργήσει στιβαρό, αξιόπιστο και αποτελεσματικό κράτος, θα δώσει κίνητρα σε αυτούς που παράγουν πλούτο, θα συνδράμει τους ευάλωτους.

Σε μια κοινωνία είμαστε όλοι στην ίδια βάρκα. Είμαστε μέτοχοι στον κοινό βίο. Τη ζωή μας τη βελτιώνουμε, όχι επιδιώκοντας ατομικές «εξυπηρετήσεις», αλλά πασχίζοντας για την ανάπτυξη θεσμών και αξιών που υπηρετούν το κοινό καλό. **Ό,τι είναι καλό για την πατρίδα, είναι καλό και για μας ως πολίτες.** Αυτό το όραμα κινητοποιεί την πολιτική δράση μου. Αυτό το όραμα θα υπηρετήσω αν εκλεγώ.

Κάνοντας την οργή δύναμη δημιουργίας

Μου λένε ότι δεν έχω ελπίδες να εκλεγώ στην μονοεδρική της Ευρυτανίας, οπότε δεν θάπρεπε να ασχολούμαι καν. Διαφωνώ. **Δεν με ενδιαφέρει να κερδίσω τη μάχη αλλά τον πόλεμο.** Ακόμα κι αν η έκβαση της μάχης για την έδρα του νομού είναι προδιαγεγραμμένη, εμένα με ενδιαφέρει να βοηθήσω να κερδίσουμε τον πόλεμο - τον πόλεμο με τις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, της αναξιοκρατίας, του κομματικού-πελατειακού κράτους, της θεσμικής υπανάπτυξης, και όλα όσα μας αποτρέπουν να γίνουμε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Η υποψηφιότητά μου θέλει να δώσει τη δυνατότητα πολιτικής έκφρασης σε όλους εκείνους τους συμπολίτες που θέλουν να κάνουν την οργή τους δύναμη δημιουργίας.

Να αλλάξουμε τη χώρα χωρίς να τη γκρεμίσουμε!

γιατί με το Ποτάμι

Η Ελλάδα χρεοκόπησε εξαιτίας του κομματικού-πελατειακού κράτους, η εξυπηρέτηση των αναγκών του οποίου ωθούσε τη χώρα σε ασύνετο δανεισμό επί δεκαετίες. Με τη χρεοκοπία του 2010, το απόστημα έσπασε.

Οι μεγάλοι ένοχοι: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ

Τα δύο κόμματα εξουσίας συντήρησαν, διόγκωσαν και εκλέπτυναν τα συστατικά στοιχεία του κομματικού-πελατειακού κράτους: **το ρουσφέτι, την αναξιοκρατία, την οικογενειοκρατία, τη διαπλοκή, τη διαφθορά.** Σπατάλησαν τις γενναίες επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δανείστηκαν ασύστολα. Αν σας ενοχλεί που η Ελλάδα έχει υποθηκώσει το μέλλον της για τα επόμενα 50 χρόνια, ξέρετε πού να αναζητήσετε τις ευθύνες.

Και η Αριστερά;

Η Αριστερά μπορεί να μην κυβέρνησε κεντρικά, όπως σπεύδει να μας υπενθυμίζει, άσκησε όμως εξουσία με δύο τρόπους:

- Πρώτον, άσκησε εξουσία άμεσα σε επιμέρους θεσμικούς χώρους (δήμους, πανεπιστήμια, συνεταιρισμούς, κλπ). Μετά από 40 χρόνια ξέρουμε πώς την άσκησε: προστατεύοντας τους δικούς της «ημετέρους», δίχως οικονομική πειθαρχία, με λαϊκιστική ρητορική και πρακτική.
- Δεύτερον, η Αριστερά άσκησε εξουσία έμμεσα, με συμβολικό τρόπο. Με απίστευτο λαϊκισμό και αυτοθαυμαστική υπεροψία, υπέσκαψε τους δημόσιους θεσμούς. Ασκώντας έντονες πιέσεις στις κυβερνήσεις για την εξυπηρέτηση οργανωμένων (κυρίως συνδικαλιστικών) συμφερόντων, καλλιέργησε μια κουλτούρα πτωχοπροδοτισμού και παροχών. Αενάως διαμαρτυρόμενη, ευνόησε μια νοοτροπία «δικαιωμάτων» εις βάρος των υποχρεώσεων που πρέπει να έχει ο πολίτης. Μονίμως «απέναντι» στη νόμιμη κρατική εξουσία συνέβαλε καθοριστικά στην εμπέδωση μιας μηδενιστικής νοοτροπίας απονομιμοποίησης του κράτους, ανομίας, και αυτοεξυτηρητικού ετσιθελισμού.

Αν η Ελλάδα είναι μια χώρα που δύσκολα κυβερνάται, αυτό οφείλεται στην απαξίωση της νομιμότητας και των θεσμών, στην οποία συνεισέφεραν, τόσο η φαυλότητα των κυβερνητικών πολιτικών ηγετών,

όσο και η ανευθυνότητα της λαϊκιστικής Αριστεράς. Το πολιτικό σύστημα, στο σύνολό του, απαξίωσε και τον εαυτό του και τη χώρα.

Να αλλάξουμε τη χώρα χωρίς να τη γκρεμίσουμε!

Το Ποτάμι δημιουργήθηκε για να συγκρουσθεί με όλα αυτά: και με τα πελατειακά κόμματα που εξέθρεψαν τη φαυλοκρατία και με τα λαϊκιστικά κόμματα που συνέβαλαν στην αποσάθρωση των θεσμών. **Θέλουμε πολιτική χωρίς πολιτικάντηδες.** Θέλουμε να αλλάξουμε τη χώρα χωρίς να τη γκρεμίσουμε.

Όχι άλλοι πυρομανείς πυροσβέστες!

Το Ποτάμι δίνει διέξοδο στους πολίτες που αντιλαμβάνονται τη ρίζα της σχιζοφρενικής αντίφασης που καθηλώνει τη χώρα: **οι πολιτικοί που βούλιαξαν τη χώρα, ηγούνται της προσπάθειας για τη σωτηρία της!** Τις επώδυνες αλλαγές που τώρα μας επιβάλλουν οι δανειστές, καλούνται να τις υλοποιήσουν αυτοί που τις αντιμάχονταν! Είναι σαν να ηγείται της Πυροσβεστικής ένας πυρομανής! Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι οι άνθρωποι αυτοί μαγικά μεταμορφώθηκαν, αδυνατούν πλέον να πείσουν και να εμπνεύσουν. **Δεν μπορούμε να τους εμπιστευθούμε!**

Ποτάμι: Όχι στα δόγματα, ναι στις αξίες!

Το Ποτάμι είναι το κόμμα του προοδευτικού, ριζοσπαστικού κέντρου. Είναι ένα κόμμα που πιστεύει σε αξίες, όχι σε δογματικές ιδεολογίες. Σήμερα, μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού το 1989 και το οδυνηρό ξεφούσκωμα της νεοφιλελεύθερης φούσκας του 2008, γνωρίζουμε ότι η οικονομία της αγοράς, το κοινωνικό κράτος, και το κράτος δικαίου, είναι θεμέλια μιας πολιτισμένης χώρας. Η σύνθεση των αποχρώσεών τους είναι το πολιτικά ζητούμενο.

Ένα κόμμα που δεν εγκλωβίζεται σε ιδεολογικά συστήματα δεν είναι α-πολιτικό – κάθε άλλο! Εμπνέεται από αξίες, οι οποίες καθοδηγούν τη συμπεριφορά του – **ισότητα, ελευθερία, αξιοκρατία, επιχειρηματικότητα, συλλογικό συμφέρον, αυτοπραγμάτωση**. Οι αξίες αυτές είναι βαθιά προοδευτικές και μεταφράζονται αδογμάτιστα σε δημόσιες πολιτικές.

Το Ποτάμι εμπνέεται από τις καλύτερες ευρωπαϊκές παραδόσεις: τον πολιτικό φιλελευθερισμό και τη σοσιαλδημοκρατία. Είναι ευαίσθητο στην προστασία της ανθρώπινης ελευθερίας και αυτοπραγμάτωσης και, συγχρόνως, παθιάζεται με τον περιορισμό των ανισοτήτων.

Θέλουμε μια ευπρεπή κοινωνία!

Όραμα του Ποταμιού είναι η ευπρεπής κοινωνία, αυτή που δίνει τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να καλλιεργεί τα ταλέντα του και να ορίζει τη ζωή του. Αυτό είναι εφικτό μόνο όταν λειτουργούν αποτελεσματικά οι δημόσιοι θεσμοί. Έξω από την κοινωνία δεν υπάρχει δημιουργία, και χωρίς τη δημιουργικότητα του ατόμου δεν υπάρχει ακμαία κοινωνία.

Το Ποτάμι υπερβαίνει τις παραδοσιακές πολιτικές διαιρέσεις, είναι ένα κίνημα χωρίς κομματικό παρελθόν, αποσκοπεί να αναδείξει νέα, άφθαρτα πρόσωπα στην πολιτική σκηνή. Για να παραχθεί κάτι καινούριο χρειάζονται και νέες ιδέες και νέα πρόσωπα. Τα παλιά τα δοκιμάσαμε και είδαμε που μας οδήγησαν. Τόπο στο καινούριο!

πώς βλέπω το ρόλο του βουλευτή

Μέχρι σήμερα οι βουλευτές λειτουργούν κυρίως ως βουλευτές και εμείς, οι πολίτες, ως πελάτες τους. Ως πολίτης ντρέπομαι, ως υποψήφιος βουλευτής δηλώνω κατηγορηματικά αντίθετος με αυτή την πρακτική. Έτσι φτάσαμε στο πελατειακό κράτος, τον δανεισμό, τη χρεοκοπία.

Πιστεύω ότι:

- Ο ρόλος του βουλευτή δεν είναι να βρει δουλειά στο παιδί του ψηφοφόρου (αποκλείοντας έτσι τα «άλλα» παιδιά), αλλά να αναλάβει πρωτοβουλίες για να αντιμετωπιστεί η ανεργία στην περιοχή του.
- Ο ρόλος του βουλευτή δεν είναι να βρει κρεβάτι στο νοσοκομείο για τον ψηφοφόρο του, αλλά να μεριμνά για να λειτουργεί σωστά το νοσοκομείο της περιοχής του – να υπάρχουν γιατροί και μηχανήματα, να διοικείται σωστά, να μην υπάρχει διαφθορά.
- Ο ρόλος του βουλευτή δεν είναι να προωθεί τροπολογίες για να ικανοποιούνται αιτήματα «κολλητών» του ή οργανωμένων ομάδων, αλλά να **υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον**.
- Ο ρόλος του βουλευτή δεν είναι να μένει προσκολλημένος σε στενά, τοπικιστικά συμφέροντα, αλλά να βλέπει τη μεγάλη εικόνα, **εντάσσοντας δημιουργικά τα τοπικά αιτήματα σε ευρύτερα εθνικά σχέδια**. Να προσεγγίζει το παρόν με το βλέμμα στο μέλλον, όχι στο παρελθόν.
- Ο ρόλος του βουλευτή είναι να μάχεται την αδικία, την κακοδιοίκηση, τη σπατάλη, την ανεργία. Να στηρίζει τοπικές επιχειρήσεις και συνεταιρισμούς, να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη της περιοχής, να ενθαρρύνει την καινοτομία.

Αντιλαμβάνομαι το βουλευτή πρωταρχικά ως ηγέτη:

- όχι μόνο να μεταφέρει τοπικά αιτήματα στην κυβέρνηση, αλλά και να παιδαγωγεί τους πολίτες,
- να συμπαρίσταται στον έντιμο δημόσιο λειτουργό, τον δημιουργικό επιχειρηματία, τον αδύναμο συμπολίτη.
- να προτιμάει να είναι χρήσιμος παρά αρεστός
- με τις πράξεις του να γίνεται πρότυπο ήθους για τους πολίτες.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΝΑ
ΤΑ
ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ
ΛΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΧΩΡΑ

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

WEB HTSOUKAS.COM

BLOG HTSOUKAS.BLOGSPOT.GR

EMAIL HTSOUKAS@GMAIL.COM